

Kotomaan katsaus

eli
pienlehtiariot
Kivi Larmolan
tyyliin

Laittakaapa se teksti sinne takakan-teen, kirjekuoret ja lappuset hukkaan ja etukannen skannaan...kun skannerikin taas suvaitsee toimia. Kiitos vaan, Riemu-Raimo, kun kotisivusi aukeaa animaatiolla, jonka asennusohjelma ei kysy mitään, ja kun lopulta tajuaa, ettei olekaan hakemassa .ftp:llä ajureita vertailtavaksi, vaan joku gbrsfm ohjelma hölvää jo itseään ihan hyvien ajureiden päälle, niin...

Vaan asiaan! Kemi on festaroitu ja tässä Helsingin kekkereitä odotellessa lienee syytä päästä tähänastisista läystäreistä jyvälle.

VIHIVAUNUN SANOMAT

c/o Total Annihilation, Viinikantie 5
as.16, 29250 Nakkila
aggregaatti@hotmail.com

Hauskaa pöhlöilyä jälleen koko lehden täydeltä. Kryptisiä viestejä, jotka eivät kerro mitään kenellekään, aina yhden lauseen verran liian pitkiä novelleja, hii-

rellä suoraan ruutuun piirrettyjä kuvia. Lapsi ei tämmöiseen veny, eikä naura, koko välittynyt maailma on niin aikuinen. Rekkamies ja linnankundivitsitkään eivät ole erityisen epäuskottavia. Taidettakaan tämä ei ole. Onpahan vain hyvä lehti, joka olisi mukava jättää baarin pöydälle ja tarkkailla sivummalta seuraavan lukijan reaktiota. Kymppi on kohtuuhinta, sisältäähän se postikulut.

Anna af Hällström, Ville Ranta:

KI:MA NUMERO YKSI

Kumquat inc.

ville.ranta@helsinki.fi

Kahden selvästikin pitkäksi muodostuvan tarinan alut yhdessä hienossa lehdessä. Ville Rannan Sade (osa 1/12!!!) ei vielä oikein lähde käyntiin, vaikka jälki on hienoa, mufozomaista. Kovasti pedataan tulevaa tarinaa ja jugend-talot ovat tuttuja kulisseeja. Toivottavasti kärsivällisyys kestää saattaa tarina loppuun, noin pitkässä projektissa kesken jättäminen houkuttaa. Vaan saattaaahan olla, että tarina on valmiiksi piirrettyä odottamassa seuraavien vuosien lehtiä.

Anna af Hällströmin Kaupunki silellä (osa 1/2) on hivenen reakileeksi jäävä allegoria (onpa sietämätöntä, kun koivut kukkivat, kun on tämä allegoria...) siltojen rajaamasta kaupungista, jossa asuu parempia ihmisiä, joista kaikista tulee jotain tärkeitä. Ulkopuolelta tulevan osa on vaikea. Jälki on ranskalaista - siitä kentästä, jossa vaikapa Loisel tai Dupuy

ja Berberian ovat. Huolimattomat varjostukset vaivaavat muuten ihan kelpo piirrosjälkeä.

Kaikkinensa ässä paketti kumminkin.

J. Marttila:

SIAMILAINEN YKSÖNEN

Stressi, Hyytiäläntie 9, 35500 Korkeakoski

Yhden kuvan oivalluksia, jotka ensilukemalla hämmensivät, toisella lukemalla naurattivat tikahtumiseen asti, ja nyt ihmettelen taas. Väsyneen mielialan nappijulkaisu.

PIENI SEIKKAILUKIRJA -SUURI ERIKOISNUMERO 2

J. Latva-Nikkola, Suntiontie 14, 61300

Kurikka

lexluthor@iobox.fi

Sankka joukko tekijöitä on piirtänyt kukin tavallaan Charlos-aiheisen sarjakuvan. Tiedä sitten, onko ohjeistuksessa ollut mukana "tee kölkösciffiantasia" vai onko teema vain perua aiemmista Charlos-tarinoista; loppu-tulos on kumminkin ihan mukava - ei enempää, jos kohta ei vähempääkään. Jarno Latva-Nikkolan Charlos yöniasajalla ja P.A. Mannisen Villejä kykyjä nousevat helmiksi, vaikka samaa tajunnanvirtaahan kaikki on. Hyvä kasi.

Tapani Rytöhönka:
TUOMAAN KIRJA
Suuri Kurpitsa,
PL260,
33101 Tampere

Rytöhönka on minulle aina ongelmallinen tapaus. Yhtäältä ihailen grafiikan taso, miltei pakkomielle-omaista pedanttisuutta jäljessä, tekstuuria, jossa Rapidograph nostetaan samalle tasolle metalligrafiikan ja puupiirroksen kanssa. Toisaalta olen aina kavahtanut klassisesta japanilaisesta taiteesta ammentavia perspektiivejä ja kurin- ja omien lakiensa alaisia esitystapoja. Joka tapauksessa Rytöhönkan visiot ovat vahvoja, niistä loistaa läpi ankara itsetutkistelu ja verinen sovitustyö. Pitääkö itseään kohtaan olla niin armoston, on toinen kysymys, johon minun ei kuulu vastata. Ajoittain jää samanlainen olo kuin naapurien riitelyä kuunnellessa: uteliaisuus hävettää, mutta ei siltikään osaa olla kuuntelematta.

Mikko Jylhä:
HUKASSA
Mikko Jylhä,
Lyijytie 4,
86400 Vihanti

Tussausvaiheessa hivenen kömpelöiksi muuttuneiden piirrosten antaman ensivaikutelman takaa paljastuu mietittyjä ja eheitä tarinoita ja selkeä, toimiva kerronnan taju. Lähipuskeva Marvel-kuvanrakennus on yleinen ongelma ja Jylhä selvää siitä paljon paremmin kuin moni (nimeltämainitseminen) veteraani. Siltikin vaivattomaksi välipalaksi tarkoitettu Kohtuullisuus jarruttaa kehitystä on yrittämättömyydessään helmi. Pienlehtikamaa - ja parhaimmistoa siinä. Kärsivällisyys ja viimeistely palkitaan, onhan taustalla oikeaa kehityskelpoisuutta.

Janne Lusua:
LIVING MASTER
Janne Lusua,
Oppilaskoti,
Toivonlinnantie 632
21500 Piikkiö

Ensinnäkin: elämä EI ole vitsi! Tää on saakeki paras paikka, missä mä oon koskaan ollut. Ja epäilemättä myös ainoa, kunnes toisin todistetaan. Ja toisekseen: metallimusiikki - myös pingviinimetalli - on vähän niin kuin roolipelit. Sen sankarikultit on rakennettu ruokkimaan fantasiaa, tarjoamaan sopiva ympäristö irtautua arjesta ja kuvitella itsensä johonkin rooliin, olla hetken ajan joku muu. EI pysyvästi. Fantasia on hieno juttu, mutta sitä on tarkoitus käyttää elämän rikastuttamiseen; varoventtiilinä kun päässä alkaa ahistaa - EI rajaamaan maailma "meihin" ja "heihin". Sellaisia rajauksia tarjotaan kyllin

ihän arkitodellisuudessa. Mutta teini-ikähen on kasvun ja kokeilemisen aikaa, jolloin asioiden arvo punnitaan. Ja jokaisen oikeus on kuvitella olevansa ensimmäinen, jolla raikkaus, kuolema ja itsetuhoinen käytös meneviä sekaisin. Tunustetaan.

Itse lehti on kovin ohkainen ja jakautuu valoisaan "Rakkautta on..." -tyyppiseen poikaja-tyttö-tapaavat -osioon täydellisenä esimerkkinä lajityyppistä - osion lopussa on jopa kokosivun kuva, jossa aurinko nousee vuoren takaa; somistettuna "päivän mietelause" -tyyppisellä runolla. Loogisesti seuraavana on pimeä metalliosio, jossa mahtipontisen oloisia englanninkielisiä lyriikoita somistavat pitkätkukkaiset, mustapukuiset hahmot pingviinimeikkissään. Myönnytys mundaanimpaan suuntaan on soitinkappujen toiveralli "Stairway To Heaven" koristeltuna erilaisilla itsemurhantekovälillä. No huh huh!

Vaan taisinpa itsekin syyllistyä samantapaisiin sarjakuvien aikoihin, minkä seurauksena tämä pitkäkö vuodatus. Jos joku kuvittelee nyt, että "Kivi pyytelee anteeksi (ultrapateettisia) tulkintojaan Behind Blue Eyesistä, As Tears Go By'sta, I Go To Sleepistä, Bad Timingistä ja niistä kaikista muista", niin erehtyy! Ne kuuluivat siihen aikaan ja niin oli oikein! Ne kuuluvat itse kullakin siihen aikaan, enkä ylipäänsä kadu kuin sitä, etten ymmärtänyt vastakkaista sukupuolta senkään vertaa kuin nyt ymmärrän.

Herkko Eskelinen:
**OPETTAVAISET ELÄINSADUT -
MYRRÄ - SEIKKAILUISSA: TAT-
TISHAKKI JA
KAISLIKOSSA
PÖHISEE**

Herkko Eskelinen,
Kaarikuja
2L66, 00940
Helsinki

Tämä on kyllä ilmestynyt jo kaksi vuotta sitten, mutta kun painosta tuntuu riittävän ja kyseessä on ehdottomasti tutustumisen arvoinen pienlehti parhaassa undergroundin perinteessä, niin kerrotaan se nyt teillekin, ellette sitä jo tienneet. Siis: tämä on ehdottomasti tutustumisen arvoinen pienlehti parhaassa undergroundin perinteessä. Opettavainen faabeli huumeineen, ruumiineritteineen, kuolemiseen jne. Lisäbonuksena ihan oikea juoni ja ihan oikeaa huumoria.

RUUTUÄSSÄ 2/2000
(City-lehden liite)

"Parasta"-sanan käyttäminen tölkkiä edelleen, mutta tällä kertaa sille tuntuu jotenkin olevan hieman enemmän katetta. Tiedä häntä siten, miksi Hagelberg on vähästä aikaa ylittänyt itsensä - oivallus Kristuksen seuraamisesta pudotti meikäläisen. Tommi Musturin Viirneinen valssi yhdelle nojatuolille versioi vaikkapa folk-klassikkoa Richard Cory ("and i curse the life i'm living and i curse my poverty; and i wish that i could be like Richard Cory --- i

work in his factory --- he put a bullet through his head --- and i wish that i could be like Richard Cory" ...jos nyt oikein muistan) mainiosti. Pentti Otsamon Suisto pureutuu lähiöluuseriuteen tarkkanäköisesti, kertoo tarinansa rivien välissäkin niin, että sarja lukeutuu lajinsa kirkkaimpaan kärkeen. Sami Väli-Ahon ja Hans Nissenin Ruma on tyylikäs sivu, mutta ajaako grafiikan taso jälleen käsikirjoituksen ohi, vaikka molempien pitäisi olla balanssissa? Onko Porschen pellin alla "ihan hyvä" Volkswagenin kone, joka Kuplaan asennettuna olisi täydellinen ja paras mahdollinen...? Jenny Eräsaaren Tasapainossa on kaksi tarinaa, ensimmäisen kahden ruudun ehiö ja neljäs ruutu yksin - kolmannen ruudun tarpeellisuus ei selviä, paitsi tietysti sivun täytteenä. Ja sitten vielä Tukiaisen, Juban ja Jiin luottosarjat ja paketti on täynnä. Eipä ollut "parasta" vielä, mutta hemmetin

hyvää silti. Paras kun on semmoinen, josta ei enää ylöspäin ole jatkamista, ja kaikkiaan me toivomme jatkuvaa kehityksen kehitystä. Toivommehan? ■

Varmista,
että tiedät
KAIKEN
(no, ainakin melkein)
elokuisista Helsingin
sarjakuvafestivaaleista.
Vieraile netissä!

WWW.SARJAKUVAKAUPUNKI.NET

tarjoaa tietoa
festarin vieraista,
tapahtumista ja
ohjelmamuutoksista.

**OLETHAN MUISTANUT
MAKSAA JÄSENMAKSUSI?**
Mikali et,
maksulomake löytyy
Sarjainfo 1/00:n
valista. Voit myös
maksaa suoraan
tilille 800015-351649.
Alle 18-vuotiallta 80 mk,
aikuisilta 90 mk.